

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 756

Granollers a la defensa de la República

El dilema d'aquestes hores tràgiques

O viure amb dignitat o morir!

Avui ja és tothom que s'ha adonat de l'enorme transcendència que en tots els ordres de la vida té la lluita desfermada pel feixisme a la península. No és una revolta més ni és un moviment esporàdic. És una revolució formidable. La revolució, diríem, que al través dels anys i dels segles manté dividits tots els homes de la terra. I és la guerra, també; és la guerra civil. Però no una guerra civil com tantes altres, en la que sols es brega per una o altra dinastia o per un sistema o altre de govern. No. Aquesta guerra civil —guerra de germans contra germans,— té ressonàncies universals. És a Espanya, en aquest tros d'Europa i de la terra, on topen amb violència extremada les dues concepcions antagòniques de la vida política i social, iguals a totes les nacions i iguals a tots els pobles i a tots els homes de la terra.

Aquesta és l'enorme transcendència d'aquesta guerra civil que han encès a Espanya homes sense honor als qui han enecat els privilegis de tota mena que gaudien ells i les oligarquies que amb ells formen el front antipopular. Aquesta és l'enorme transcendència d'aquest alçament, únic en la Història, de tot un exèrcit contra tot un poble.

En aquestes hores de tanta responsabilitat, és tot el món que té els ulls fets en el nostre poble. A totes les nacions l'esguard és fixe en les incidències d'aquesta guerra de les hordes pretorianes contra les masses obreres i contra l'esperit civil del nostre poble. Qui sap què en depèn del resultat d'aquest batallar heroic del poble ibèric contra els seus opressors!

Cal que tots ens capacitem de la responsabilitat d'aquestes hores decisives. Cal que pensem en els destins de la Pàtria i en el destí immediat de cada ú de nosaltres i dels nostres fills. Cal que ningú no deserti del lloc del combat. Que és el poble, tot el poble, el que està en perill. I aquest perill és doble a Catalunya. Aquesta responsabilitat, per tant, és doble també pel poble de Catalunya.

Tots hem de participar, cada ú en la forma que pugui, en aquesta lluita heroica. Pensem que, si fos precis, és més bell morir al carrer com els homes, lluitant per la llibertat, que no acorralats i acovardits, vençuts pels nostres opressors, que caurien damunt nostre com una allau de feres.

No podem dubtar ni un segon. O viure amb dignitat, o morir. O lluitar per la Llibertat fins a vèncer, o resignar-se a la mort més afrentosa sota el jou dels botxins del poble.

Incautacions de locals

Pel Comitè revolucionari ha estat feta la incautació d'alguns locals al fi d'organitzar millor l'actual lluita contra el poder dels enemics del poble.

Primerament foren incautats els locals del que era Centre Radical i del Casino. En aquest s'hi havia establert la Casa del Poble, que comprèn el Partit Socialista i els grups d'obriers afiliats a la U. G. T., i en el vell Centre Radical havia d'estatjats hi el Sindicat d'Obrers Metalúrgics; però aquest s'ha instal·lat a la casa del carrer d'En Prim, propietat del senyor Paulí Torras i la Casa del Poble s'instal·larà a la casa Riera del carrer de Francesc Layret.

El Sindicat de la Construcció té la seva casa al que era domicili de la família Puntas, i el de l'Art Fabril i Tèxtil al de la família Carrencà, al carrer de Prim. Al mateix carrer hi ha el Partit Obrer d'Unificació Marxista, a casa la senyora Rius vídua de Carreras; el Sindicat de les Arts Gràfiques on era el Centre Tradicionalista i el Sindicat d'Obrers de la doble via a la casa coneguda per Can Ganduixer, on hi havia les oficines de la companyia «Construcciones A. B. C.»

El Sindicat de l'Art de la Fusta té la seva casa al carrer del Doctor Robert, on hi havia el Jutjat de primera instància; a la casa de la vídua Pedrals, al mateix carrer, hi ha el domicili de les Joventuts Llibertàries i al Mundial Cine hi ha la Unió de Rabassaires.

Ha estat incautada també la casa Molina, del carrer del Socors, per a ampliació del dispensari de la Creu Vermella, i la finca Recolons, de Bellullà, vol destinar-se a Colònies escolars i Sanatori infantil.

Els edificis del Casino i del Centre Radical no és decidit encara a quina utilitat seran destinats.

A tot Catalunya els Comitès antifeixistes locals fan semblantment que el que ha fet el de nostra ciutat, en el que es refereix a incautació de locals per la millor organització dels serveis.

A Barcelona han estat requisats pel poble infinitat de palaus i d'edificis. Entre altres, hi ha el teatre del Liceu, que la Generalitat l'ha convertit en Teatre Nacional de Catalunya.

Al servei de la revolució contra la tirania feixista, han estat incautats també els més importants serveis públics, tals com la ràdio, la llum i força i altres més de la major importància en la vida col·lectiva.